

2016-21

Tilsynsbesøg i detentioner

Ombudsmanden gennemførte uanmeldte natlige tilsynsbesøg i detentionerne på to politistationer i København. Under tilsynsbesøgene, som blev gennemført i samarbejde med Institut for Menneskerettigheder og DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, var der særligt fokus på sikkerheden for de anbragte, sundhedsmæssige forhold, magtanvendelse og andre indgreb samt på de anbragtes rettigheder i forbindelse med detentionsanbringelse.

24. maj 2016

Forvaltningsret

114.4 – 1146.9 – 29.5

Efter besøgene gennemgik ombudsmanden sagsmaterialet i otte sager om detentionsanbringelse. Ombudsmandens gennemgang af sagerne viste, at politiets dokumentation i sagerne generelt var mangelfuld. Det var f.eks. ikke i alle tilfælde tilstrækkeligt dokumenteret, at politiet havde ført det foreskrevne tilsyn med de detentionsanbragte, eller at de anbragte havde fået vejledning om, at de kunne klage over politiet.

Københavns Politi og Rigspolitiet beklagede forholdene og iværksatte samtidig en række tiltag for at undgå, at tilsvarende mangler opstod i andre sager. Ombudsmanden var enig med politiet i, at det var beklageligt, at dokumentationen i sagerne havde været mangelfuld. Ombudsmanden noterede sig politiets oplysninger om fremadrettede tiltag og bemærkede, at han under kommende tilsynsbesøg i detentioner ville følge op på de spørgsmål, som tilsynsbesøgene i de to københavnske detentioner havde rejst.

(Sag nr. 15/03167 og sag nr. 15/03168)

Herunder gengives ombudsmandens udtalelse i sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Om tilsynsbesøgene i detentionerne på Station City og Station Bellahøj og min efterfølgende undersøgelse

Tilsynsbesøgene skete som led i ombudsmandens almindelige tilsynsvirksomhed og som led i ombudsmandens arbejde med at forebygge, at personer, der er eller kan blive berøvet deres frihed, udsættes for f.eks. umenneskelig eller nedværdigende behandling. Jeg så således ikke på samtlige forhold i institutionerne.

Ved besøgene var der særligt fokus på sikkerheden for de anbragte, sundhedsmæssige forhold, magtanvendelse og andre indgreb samt på de anbragtes rettigheder i forbindelse med detentionsanbringelse.

Formålet med ombudsmandens tilsynsbesøg er generelt at bidrage til at sikre, at personer, der opholder sig eller bor i institutioner, bliver behandlet værdigt, hensynsfuldt og i overensstemmelse med deres rettigheder.

Ombudsmandens vurdering sker efter dels § 18 i ombudsmandsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013, dels den valgfri protokol til FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. bekendtgørelse nr. 38 af 27. oktober 2009. Ombudsmandens arbejde for at forebygge tortur mv. i henhold til protokollen udføres i samarbejde med Institut for Menneskerettigheder og DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur.

Under tilsynsbesøgene besøgte jeg detentionscellerne og testede det audiovisuelle overvågningsudstyr samt tilkaldesystemet fra nogle af cellerne. Besøgsholdet talte med det tilstedeværende politipersonale, en læge samt en detentionsanbragt og fik desuden udleveret kopi af detentionsrapporter med bilag vedrørende de personer, som var anbragt i detentionerne under besøgene.

Efter at have gennemgået det udleverede materiale besluttede jeg at indhente det fulde sagsmateriale i fire afsluttede sager om detentionsanbringelser fra henholdsvis Station City og Station Bellahøj. Min undersøgelse omfatter primært en gennemgang af disse i alt 8 sager, men bygger også på de oplysninger, som i øvrigt blev modtaget i forbindelse med tilsynsbesøgene.

De sager, som jeg har modtaget, vedrører for Station City tre personer, som var anbragt i detentionen på tidspunktet for mit tilsynsbesøg, samt yderligere en afsluttet sag. Den sidste sag er tilfældigt udvalgt sådan, at jeg ved indhentelsen af sagerne bad om at modtage den senest afsluttede sag.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

For Station Bellahøj er der tale om fire afsluttede sager om personer, som var anbragt i detentionen på tidspunktet for mit tilsynsbesøg.

På baggrund af de oplysninger og det materiale, som jeg havde modtaget under og efter tilsynsbesøgene, bad jeg den 18. januar 2016 Rigspolitiet om at udtale sig under følgende overskrifter:

1. Tilsyn med de detentionsanbragte
2. Klagevejledning mv.
3. Detentionsrapporterne i øvrigt

Jeg bad om, at Rigspolitiet indhentede en udtalelse fra Københavns Politi, inden Rigspolitiet afgav sin udtalelse til mig. Den 4. marts 2016 modtog jeg Københavns Politis og Rigspolitiets udtalelser.

I det følgende har jeg – i pkt. 2-4 – redegjort for resultatet af mine undersøgelser under hver af de nævnte overskrifter.

I afsnit 5 har jeg knyttet nogle bemærkninger til det, som myndighederne har oplyst om fremadrettede initiativer.

2. Tilsyn med detentionsanbragte

2.1. Det retlige grundlag

Fremgangsmåden i forbindelse med tilsyn med detentionsanbragte er reguleret i §§ 9-15 i detentionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse, som senere ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006 og bekendtgørelse nr. 565 af 25. maj 2010). Bestemmelserne indeholder bl.a. følgende om tilsyn, herunder skærpet tilsyn, med detentionsanbragte:

”§ 13. Stationens vagthavende har ansvaret for, at der føres et effektivt tilsyn med de detentionsanbragte.

§ 14. Tilsyn med detentionsanbragte skal ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt, som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt. Tilsyn ved fremmøde i detentionen skal så vidt muligt ske mindst 1 gang hver halve time.

Stk. 2. Hvis en detentionsanbragt efter lægeundersøgelsen er tilset 2 gange ved fremmøde i detentionen, og den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand, der kræver, at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn ske via lytte- og overvågningsudstyr, der er godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Hverken selve detentionsanbringelsen eller lægeundersøgelsen udgør i denne forbindelse et tilsyn.

Stk. 3. Tilsynet via lytte- og overvågningsudstyret skal ske så hyppigt, som den detentionsanbragtes tilstand kræver og mindst 1 gang hver halve time. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal den detentionsanbragte straks tilses ved fremmøde i detentionen.

Stk. 4. Opstår der i forbindelse med tilsyn med den detentionsanbragte mistanke om, at pågældende er så syg, at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance.

§ 15. I følgende situationer skal der føres skærpet tilsyn med en detentionsanbragt:

- 1) under foreløbig detentionsanbringelse, jf. § 9,
- 2) hvis de foreliggende oplysninger om den detentionsanbragte – herunder indhentede oplysninger fra kriminalregisteret – giver anledning hertil,
- 3) i de tilfælde, hvor der kun har fundet en foreløbig visitation sted, jf. § 10, stk. 3,
- 4) hvis et barn mellem 12 og 15 år undtagelsesvis anbringes i detention, jf. § 1, stk. 4, eller
- 5) hvis 2 personer undtagelsesvis anbringes i samme detentionsrum, jf. § 12, stk. 2.

Stk. 2. Ved skærpet tilsyn forstås et tilsyn, hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end 1 gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Stk. 3. Skærpet tilsyn kan kun ske ved en polititjenestemandes fremmøde i detentionen.”

Efter § 19, stk. 1, i detentionsbekendtgørelsen kan Rigspolitichefen fastsætte administrative forskrifter vedrørende benyttelsen af politiets detentioner. I medfør af denne bemyndigelse har Rigspolitichefen udsendt Kundgørelse A II nr. 55 af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner – detentionskundgørelsen (jf. bekendtgørelse nr. 9723 af 2. februar 2006).

I detentionskundgørelsen er spørgsmålet om tilsyn med detentionsanbragte og dokumentationen i den forbindelse behandlet i §§ 22-25, som indeholder følgende:

”§ 22. Den vagthavende har ansvaret for, at der føres et effektivt tilsyn med de detentionsanbragte.

Stk. 2. På politistationer med flere samtidigt tjenestegørende vagthavende skal der ved hver vagttiltrædelse udpeges en vagthavende med særligt ansvar for de detentionsanbragte.

Stk. 3. Ved vagtskifte skal der mellem aftrædende og tiltrædende vagthavende ske en mundtlig eller skriftlig videregivelse af oplysninger vedrørende de på skiftetidspunktet detentionsanbragte personer. På lignende måde skal der ske en videregivelse af oplysninger om eventuelle telefoniske anmeldelser, der kan forventes at medføre detentionsanbringelse af berusede personer.

Stk. 4. Er der ikke udpeget en egentlig vagthavende, påhviler ansvaret for tilsynet den polititjenestemand, der er udpeget til at varetage opgaverne med detentionsanbringelse, jf. § 7, stk. 3.

§ 23. Tilsyn med detentionsanbragte skal ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt, som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt. Tilsyn ved fremmøde i detentionen skal så vidt muligt ske mindst 1 gang hver halve time.

Stk. 2. Hvis en detentionsanbragt efter lægeundersøgelsen er tilset 2 gange ved fremmøde i detentionen, og den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand, der kræver, at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn ske via lytte- og overvågningsudstyr, der er godkendt af Rigspolitiet til elektronisk overvågning. Hverken selve detentionsanbringelsen eller lægeundersøgelsen udgør i denne forbindelse et tilsyn.

Stk. 3. Tilsynet via lytte- og overvågningsudstyret skal ske så hyppigt, som den detentionsanbragtes tilstand kræver og mindst 1 gang hver halve time. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal den detentionsanbragte straks tilses ved fremmøde i detentionen.

Stk. 4. Opstår der i forbindelse med tilsyn med den detentionsanbragte mistanke om, at pågældende er så syg, at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance.

§ 24. I følgende situationer skal der føres skærpet tilsyn med en detentionsanbragt:

1. hvis de foreliggende oplysninger om den detentionsanbragte – herunder indhentede oplysninger fra kriminalregistret – giver anledning hertil,
2. under foreløbig detentionsanbringelse, jf. § 10, stk. 2,
3. i de tilfælde, hvor der kun har fundet en foreløbig visitation sted, jf. § 11, stk. 3,
4. hvis flere personer undtagelsesvis anbringes i samme detentionsrum, jf. § 16, eller
5. hvis et barn mellem 12 og 15 år undtagelsesvis anbringes i detention, jf. § 20.

Stk. 2. Ved skærpet tilsyn forstås et tilsyn, hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end 1 gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Stk. 3. Skærpet tilsyn kan kun ske ved en polititjenestemands fremmøde i detentionen.

§ 25. I tilslutning til politipersonalets tilsyn med de detentionsanbragte skal hvert tilsyn noteres i detentionsrapporten med angivelse af tidspunkt, og om der har fundet skærpet tilsyn sted, jf. § 24.

Stk. 2. Det skal desuden anføres i detentionsrapporten, om tilsynet er sket ved personligt fremmøde eller ved hjælp af elektronisk overvågningsudstyr.

Stk. 3. Navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget tilsynet, skal angives i detentionsrapporten. Det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer, såfremt dette ikke kan medføre tvivl om, hvem der har foretaget tilsynet.”

2.2. Min gennemgang af 8 afsluttede sager om detentionsanbringelse

Min gennemgang af de 8 sager om afsluttede detentionsanbringelser, som jeg modtog fra Københavns Politi efter tilsynsbesøgene den 3. oktober 2015, har bl.a. vist følgende:

- I 2 sager manglede der dokumentation for/oversigter over førte (skærpede) tilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 25, stk. 1.
- I 7 sager manglede (dokumentation for) førte tilsyn i perioder, jf. detentionsbekendtgørelsens § 14 og detentionskundgørelsens §§ 23 og 25.
- I 7 sager manglede der i forbindelse med notater om førte tilsyn oplysninger om, på hvilken måde tilsynene blev gennemført, jf. detentionskundgørelsens § 25, stk. 2.
- I 4 sager var der ikke dokumentation for skærpede tilsyn, jf. detentionsbekendtgørelsens § 15 og detentionskundgørelsens §§ 24 og 25, stk. 1.

Jeg bad på den baggrund Rigspolitiet og Københavns Politi om at forholde sig til, om tilsynet med de detentionsanbragte og/eller dokumentationen herfor i de enkelte sager var i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsen og -kundgørelsen.

2.3. Myndighedernes udtalelser og min vurdering

Københavns Politi har den 24. februar 2016 udtalt følgende på dette punkt:

”Efter en gennemgang af sagerne må Københavns Politi beklageligvis konstatere, at der ikke er registreret den af ombudsmanden nævnte dokumentation af tilsynene med de detentionsanbragte, jf. reglerne herom i detentionsbekendtgørelsen og detentionskundgørelsen.”

Rigspolitiet udtalte sig i et brev af 2. marts 2016 og henviste til Københavns Politis udtalelse, herunder beklagelsen bl.a. i forhold til spørgsmålet om (dokumenterede) tilsyn med de anbragte.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg har forstået Københavns Politis udtalelse sådan, at der har været tale om registreringsmangler i detentionsagerne. Dette svarer til det indtryk, som besøgholdet fik under tilsynsbesøgene den 3. oktober 2015 – dvs. at der reelt blev ført det fornødne tilsyn med de anbragte, men at dokumentationen herfor var mangelfuld.

Jeg er herefter enig med myndighederne i, at det er beklageligt, at detentionsrapporterne mv. på en række punkter ikke levede op til kravene i detentionsbekendtgørelsen og -kundgørelsen om tilsyn med og dokumentation for tilsyn med de detentionsanbragte.

Jeg har i den forbindelse noteret mig myndighedernes oplysninger om fremadrettede tiltag, jf. pkt. 5 nedenfor.

3. Klagevejledning mv.

3.1. Det retlige grundlag

Det følger af § 17 i detentionsbekendtgørelsen, at den frihedsberøvede efter udtagelse fra detentionen skal vejledes om adgangen til at klage over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnning og behandling.

Det samme er angivet i § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen, og stk. 3 i samme bestemmelse fastsætter, at det skal anføres i detentionsrapporten, at den pågældende er blevet vejledt i overensstemmelse med § 26, stk. 2.

Om selve detentionsrapporten fremgår det af § 4 i detentionskundgørelsen, at der ved frihedsberøvelse af en beruset person skal udfærdiges en detentionsrapport, jf. kundgørelsens bilag 1, og at alle relevante punkter i detentionsrapporten herefter skal udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer.

Detentionsrapporten, jf. bilag 1, indeholder i forhold til spørgsmålet om klagevejledning en rubrik med teksten: "Pjecen 'Hvor går du hen, når du går ud' (eller lokal udarbejdet blanket/pjece om klageadgangen, om muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen samt muligheden for alkoholafvænnning og behandling) udleveret af: ".

3.2. De 8 sager og øvrige modtagne oplysninger

Under tilsynsbesøget på Station City oplyste politipersonalet over for besøgholdet, at der ikke altid blev givet klagevejledning til detentionsanbragte ved udtagelsen/løsladelsen. Hvis der blev givet klagevejledning, skete det mundtligt. Som besøgholdet forstod politipersonalet, blev der heller ikke givet vej-

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

ledning om muligheden for at få en skriftlig begrundelse eller om muligheden for alkoholafvænning og behandling.

Under besøget på Station Bellahøj fik besøgsholdet oplyst, at der blev givet mundtlig klagevejledning, når anbragte blev taget ud af detentionen. Besøgsholdet forstod endvidere politipersonalet sådan, at der heller ikke på Station Bellahøj blev givet vejledning om muligheden for at få en skriftlig begrundelse eller om muligheden for alkoholafvænning og behandling.

Besøgsholdet overværede under besøget på Station Bellahøj udtagelsen af en detentionsanbragt, og den pågældende fik også her (alene) mundtlig vejledning om muligheden for at klage over detentionsanbringelsen.

Både på Station City og Station Bellahøj benyttes standarddetentionsrapporten fra POLSAS (P 152 (01/06 POLSAS)). Blanketten indeholder de samme rubrikker som detentionskundgørelsens bilag 1, herunder om klagevejledning, jf. ovenfor.

Under besøget på Station City fik besøgsholdet udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?", som indeholder oplysninger om klageadgang, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen, samt om muligheden for alkoholafvænning og behandling. Besøgsholdet forstod dog på politipersonalet på Station City, at denne pjece ikke altid udleveres, når anbragte tages ud af detentionen. På Station Bellahøj blev det oplyst, at pjecen ikke udleveres.

Ved min gennemgang af de 8 modtagne detentionsrapporter fra Station City og Station Bellahøj konstaterede jeg, at rubrikken vedrørende udlevering af denne pjece eller anden lokalt udarbejdet blanket/pjece ikke er udfyldt i nogen af detentionsrapporterne.

Jeg bad derfor Rigspolitiet og Københavns Politi om også at udtale sig om spørgsmålet om klagevejledning mv. i forbindelse med udtagelse af detentionsanbragte.

3.3. Myndighedernes udtalelser og min vurdering

Københavns Politi udtalte den 24. februar 2016 følgende:

"Københavns Politi har noteret sig ombudsmandens oplysninger og observationer i forbindelse med tilsynsbesøgene, og kan efter en gennemgang af dokumenterne i de 8 sager konstatere, at detentionsrapportens rubrik vedrørende udlevering af pjecen 'Hvor går du hen, når du går ud', ikke i noget tilfælde er udfyldt. Københavns Politi må på den baggrund konkludere, at de foreskrevne regler på området ikke i alle tilfælde har været fulgt, hvilket er beklageligt."

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Rigspolitiet henviste i sin udtalelse af 2. marts 2016 også på dette punkt til politiets udtalelse og beklagelse.

På baggrund af myndighedernes udtalelser lægger jeg til grund, at der hidtil ikke i alle tilfælde er blevet givet klagevejledning til detentionsanbragte ved udtagelsen i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 17 og detentionskundgørelsens § 26, stk. 2, og at dokumentationen, jf. detentionsbekendtgørelsens § 26, stk. 3, desuden ikke altid har været tilstrækkelig. Dette svarer til det indtryk, som tilsynsbesøgene og min gennemgang af de 8 konkrete detentionsrapporter om afsluttede detentionsanbringelser har efterladt.

Jeg er enig med myndighederne i, at dette er beklageligt.

Jeg har dog noteret mig de fremadrettede tiltag, som både Københavns Polit og Rigspolitiet har iværksat, og jeg har herefter ikke grundlag for at foretage mig yderligere. Jeg henviser til pkt. 5 nedenfor.

4. Detentionsrapporterne i øvrigt

4.1. Det retlige grundlag

Der er ikke i detentionsbekendtgørelsen fastsat nærmere regler om dokumentationen af politipersonalets behandling af sager om detentionsanbringelse.

Det fremgår imidlertid – som nævnt ovenfor – af § 4 i detentionskundgørelsen, at der ved frihedsberøvelse af en beruset person skal udfærdiges en detentionsrapport, og at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer.

Af kundgørelsen fremgår desuden bl.a. følgende om detentionsanbringelse og om de forhold, som efter omstændighederne skal tilføjes detentionsrapporten (eksempler):

”§ 7. Ved ankomsten til politistationen skal den frihedsberøvede straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende skal på baggrund af alle relevante oplysninger om den frihedsberøvedes tilstand og adfærd vurdere, om den pågældende skal anbringes i detention.

Stk. 2. Den vagthavendes vurdering af den frihedsberøvedes tilstand skal angives i detentionsrapporten. Endvidere skal den frihedsberøvedes data samt tidspunkterne for frihedsberøvelsen og fremstillingen indføres i detentionsrapporten og i POLSAS.

Stk. 3. (...)

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

§ 8. Hvis den vagthavende beslutter, at den pågældende skal løslades, anføres løsladelsestidspunktet i detentionsrapporten og i POLSAS.

Stk. 2. (...)

§ 9. Inden en frihedsberøvet beruset person anbringes i detention, skal politiet gøre vedkommende bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Er den pågældende endvidere frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001.

Stk. 2. Det noteres i detentionsrapporten, at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

§ 10. Inden visitation og lægeundersøgelse foretages, jf. §§ 11 - 14, skal den vagthavende indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregistret, bl.a. med henblik på at afgøre, om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn. Udskrift fra kriminalregistret skal vedlægges detentionsrapporten og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 28.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

§ 26. Enhver detentionsanbragt skal løslades, så snart begrundelsen for frihedsberøvelsen ikke længere er til stede.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

Stk. 5. Tidspunkt for endelig udtagelse af detentionen samt for løsladelsen skal noteres i detentionsrapporten og i POLSAS.”

4.2. Min gennemgang af 8 konkrete sager

Min gennemgang af de 8 sager om afsluttede detentionsanbringelser, som jeg modtog fra Københavns Politi efter tilsynsbesøgene den 3. oktober 2015, viste bl.a. følgende:

- I 3 sager fra Station City var tidspunktet for endelig detentionsanbringelse ikke angivet, jf. detentionskundgørelsens § 7, stk. 2.
- I ingen af sagerne fra Station City var der vedlagt en udskrift fra Kriminalregisteret eller krydset af i detentionsrapportens rubrik om ”Udskrift fra Kriminalregisteret vedlagt (obligatorisk)”, jf. detentionskundgørelsens § 10, stk. 1.
- I 2 sager fra Station Bellahøj forelå der ikke udskrift fra Kriminalregisteret, selvom der var krydset af i rubrikken om indhentelse af udskrift fra Kriminalregisteret, jf. detentionskundgørelsens § 10, stk. 1.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

- I alle sagerne var der angivet tidspunkt for løsladelse, men ikke tidspunkt for endelig udtagelse af detentionen, jf. detentionskundgørelsens § 26, stk. 5.

Jeg bad på baggrund af disse observationer Rigspolitiet og Københavns Politi om at forholde sig til, om de 8 detentionsrapporter generelt var udfyldt i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsen og -kundgørelsen.

4.3. Myndighedernes udtalelse og min vurdering

Københavns Politi har på dette punkt udtalt sig således:

”Københavns Politi har – ligesom ombudsmanden – konstateret, at der, ud over ovennævnte mangler om registrering af tilsyn/klagevejledning i detentionsrapporterne, også mangler registrering af tidspunkter for endelig detentionsanbringelse i tre detentionsrapporter, at der kun i fire sager er afkrydset i feltet om udskrift fra Kriminalregisteret, og at selve udskriften fra Kriminalregisteret kun er vedlagt i to af sagerne.

Det er korrekt som ombudsmanden anfører, at ingen af de otte sager har angivet tidspunktet for ‘endelig udtagelse af detentionen’. Det skal i denne forbindelse dog bemærkes, at løsladelsestidspunktet er det tidspunkt, hvor den detentionsanbragte anses for endeligt udtaget. Der er ikke en rubrik i detentionsrapporten til ‘endelig udtagelse’ af samme årsag.

Detentionsrapporterne må dog opsummerende generelt anses for at være mangelfulde og i flere tilfælde uden den foreskrevne dokumentation, hvilket Københavns Politi finder meget beklageligt.”

Rigspolitiet har også på dette punkt henvist til politiets udtalelse og beklagelse.

Det må efter min opfattelse anses for beklageligt, at detentionsrapporterne generelt er mangelfulde og i flere tilfælde uden den foreskrevne dokumentation.

For så vidt angår spørgsmålet om angivelse af tidspunkt for endelig udtagelse af detentionen, jf. detentionskundgørelsens § 26, stk. 5, har jeg noteret mig det af Københavns Politi oplyste om, at der i alle tilfælde er sammenfald mellem løsladelsestidspunktet (som var angivet i alle sagerne) og tidspunktet for endelig udtagelse af detentionen. Jeg er i øvrigt enig med politiet i, at der ikke i detentionsrapporten, jf. bilag 1 til detentionskundgørelsen, er et særskilt felt til notering af ”endelig udtagelse af detentionen”.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at foretage mig mere vedrørende dette spørgsmål.

5. Fremadrettede initiativer

Københavns Politi har sidst i sin udtalelse af 24. februar 2016 redegjort for en række tiltag, som politiet har iværksat eller vil iværksætte i forlængelse af ombudsmandens tilsynsbesøg og anmodning om udtalelse med henblik på at sikre, at reglerne om detentionsanbringelse – herunder kravene til dokumentation i forbindelse med detentionsanbringelse – fremover efterleves. Politiet har bl.a. oplyst følgende:

”Københavns Politi har på baggrund af resultatet af ombudsmandens tilsynsbesøg iværksat en dialog med navnlig de vagthavende på stationerne, der har det daglige ansvar for, at reglerne for detentionsanbringelse overholdes, hvilket har ført til omgående iværksættelse af følgende tiltag:

- Det sikres, at alle vagthavende medarbejdere er orienteret om ombudsmandens brev og at reglerne i detentionsbekendtgørelsen og detentionskundgørelsen er indskærpet over for vagthavende og vagthavendeassistenter.
- At ombudsmandens rapport og de deri konstaterede mangler i dokumentationen i de undersøgte sager fremlægges på førstkommande vagthavendemøde. I denne forbindelse sikres det, at alle de ovenfor nævnte dokumenter er gennemgået med de enkelte vagthavende.
- Pjecen 'Hvor går du hen, når du går ud' er genoptrykt, og det sikres – i forbindelse med ovennævnte gennemgang – at det er indskærpet overfor vagthavende medarbejdere, at korrekt, fyldestgørende klagevejledning skal gives ved udtagelse af detentionerne.
- Detentionsrapporten genoptrykkes på farvet papir for at tydeliggøre forskellen mellem venterumsrapport og detentionsrapport.
- Der sikres kvalitetskontrol af detentionsrapporter på alle vagter, hvorefter afgående vagthavende udfører kontrollen og overdrager igangværende detentionsrapporter til den tilgående vagthavende.
- Der føres log over kvalitetskontrollerne og vagthavendes nærmeste ledere skal føre stikprøvekontrol med kvaliteten af detentionsrapporterne.
- Samtlige detentionsrapporter med tilhørende tilsynslistor, KR-udskrifter, lægeerklæringer mv. opbevares med henblik på ovennævnte stikprøvekontrol i en måned på vagthavendes kontor, hvorefter de overflyttes til arkiv.”

Rigspolitiet har over for mig oplyst følgende om Rigspolitiets opfølgning i sagen:

”Rigspolitiet har i dag anmodet Københavns Politi om senest den 31. marts 2017 at fremsende en redegørelse for kvaliteten af politikredsens

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

detentionsrapporter i lyset af de fremadrettede tiltag, som politikredsen har iværksat. Københavns Politi er i den forbindelse blevet bedt om at oplyse:

- hvornår og hvordan alle vagthavende medarbejdere er orienteret om Folketingets Ombudsmands brev af 18. januar 2016,
- hvornår og hvordan reglerne i detentionsbekendtgørelsen og detentionskundgørelsen er indskærpet over for vagthavende og vagthavendeassistenter,
- hvornår og hvordan der er indført kvalitetskontrol af detentionsrapporterne,
- hvornår og hvordan der er indført log af kvalitetskontrollen,
- hvornår og hvordan der er indført stikprøvekontrol med kvaliteten af detentionsrapporterne, og
- hvilken effekt de fremadrettede tiltag har haft på detentionsrapporternes kvalitet.

Københavns Politis Ledelsessekretariat er som en del af redegørelsen blevet bedt om at gennemgå fem tilfældigt udvalgte detentionsrapporter fra Station City og fem tilfældigt udvalgte detentionsrapporter fra Station Bellahøj, som Rigspolitiet senest den 31. december 2016 vil udpege.”

Jeg har noteret mig det, som Københavns Politi og Rigspolitiet har oplyst om fremadrettede tiltag, og jeg finder herefter samlet ikke grundlag for at foretage mig mere i forlængelse af tilsynsbesøgene i Københavns Politis detentioner på Station City og Station Bellahøj den 3. oktober 2015.

Jeg afslutter derfor med dette brev sagerne om tilsynsbesøgene.

Jeg beder dog Rigspolitiet om at sende mig kopi af den redegørelse, som Rigspolitiet har bedt Københavns Politi om at fremsende senest den 31. marts 2017, når den foreligger.

Jeg går desuden ud fra, at Rigspolitiet overvejer, om der er behov for mere generelle initiativer, ligesom jeg vil følge op på de spørgsmål, som disse sager har rejst, i forbindelse med fremtidige tilsynsbesøg i politiets detentioner.

De oplysninger, som jeg har fået i forbindelse med tilsynsbesøgene i de to detentioner, vil i øvrigt indgå i mit videre arbejde både med tilsynsbesøg og med henblik på andre initiativer til forebyggelse af f.eks. umenneskelig eller nedværdigende behandling.